

cipperne om god forvaltningsskik og hensynsfuld personaleadministration.

I det omfang der i forvaltningslovens forstand er tale om en afgørelsessag, hvori den ansatte er part, f.eks. en disciplinærsag, vil dokumenterne i sagen være undergivet aktindsigt for den ansatte efter de særlige bestemmelser om partsaktindsigt i forvaltningslovens kapitel 4. Disse bestemmelser berøres ikke af lovforslaget, jf. forslagets side 2 f.

Spørgsmål nr. 18:

I hvilket omfang er en ansat selv berettiget til at offentliggøre dokumenter fra en personalesag, herunder en disciplinærsag?

Svar:

Den grundlæggende bestemmelse om tavshedspligt for offentligt ansatte er fastsat i straffelovens § 152. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»§ 152. Den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel indtil 2 år, hvis forholdet er begået med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpene omstændigheder.

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.«

Bestemmelsen suppleres bl.a. af reglerne om tavshedspligt m.v. i forvaltningslovens kapitel 8.

Tavshedspligten efter de nævnte bestemmelser vil i almindelighed ikke være til hinder for, at den ansatte offentliggør oplysninger fra sin egen personalesag. Om det særlige offentliggørelsesforbud efter tjenestemandenslovens § 21, stk. 8, henvises til besvarelsen ovenfor af spørgsmål nr. 16.

Spørgsmål nr. 19:

I hvilket omfang kan en borger, der anmoder om indsigt i en personalesag, få indsigt i dokumenterne i den sag, der oprettes i den anledning,

og som måtte indeholde oplysninger om borgeren selv, f.eks. udtalelser fra den berørte tjenestemand, optagne politirapporter m.v.?

Svar:

Som anført ovenfor under besvarelsen af spørgsmål nr. 8 må den, der begærer aktindsigt i en personalesag, anses for part i den sag, der i den anledning opstår («aktindsigtssagen»).

Det indebærer, at den pågældende har de retigheder, som forvaltningsloven tillægger parter i afgørelsessager, herunder bl.a. ret til partsaktindsigt og partshøring efter lovens kapitel 4 og 5.

Derimod bliver den, der begærer aktindsigt i en personalesag, ikke derved part i selve personalesagen.

Spørgsmål nr. 20:

Vil en borger, der klager over en afgørelse, dermed få partsstatus i sagen og dermed mulighed for aktindsigt i en eventuel disciplinærsag mod en ansat, der har deltaget i den afgørelse, der klages over? Vil en sådan mulighed for aktindsigt i givet fald være underlagt den i lovforslagets § 2, stk. 3, omtalte toårsgrænse?

Svar:

En borger, der som klageberettiget indgiver klage til en overordnet forvaltningsmyndighed over en afgørelse, vil være part i klagemyndighedens sag, jf. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., a.st., side 49.

Det indebærer, at klageren vil have adgang til aktindsigt i klagesagens dokumenter efter de særlige regler om partsaktindsigt i forvaltningslovens kapitel 4.

I de tilfælde, hvor dokumenter fra andre sager indgår i (tilakteres) klagemyndighedens sag med henblik på at supplere det faktiske afgørelsesgrundlag, bliver disse dokumenter i forvaltningslovens forstand en del af klagesagen.

I de - formentlig meget sjældne - tilfælde, hvor dokumenter i en eventuel disciplinærsag mod den medarbejder, som har truffet den påklagede afgørelse, på den angivne måde indgår i klagemyndighedens sag, vil den foreslåede ændring af offentlighedsloven i princippet være uden betydning, idet spørgsmålet om aktindsigt for parten som nævnt vil skulle afgøres efter forvaltningslovens regler om partsaktindsigt.